

[Poul Hansen (Grenå).]

må jeg bede tinget om at stemme imod mindretallets ændringsforslag nr. 4, 15, 19, 20, 24, 28 og 31.

Justesen: Det ungdomsskolelovforslag, vi her har til behandling, har gennem et omfattende udvalgsarbejde gennemgået forskellige ændringer. Der er ikke opnået enighed på alle områder, og vi har derfor stillet forskellige ændringsforslag.

Som noget meget centralt i denne lovgivning vil jeg fremhæve det forsøg, der her gøres på at skabe mere glidende overgange fra skole til erhvervsliv. Det tilstræbes, at forbindelsen med skolen ikke afbrydes med konfirmationen, men at der i denne for mange unge så vanskelige periode skal tilbydes dem undervisning af forskellig art. Lovforslaget tilsigter både en dygtiggørelse af eleven og en positiv udnyttelse af fritiden.

De tre skoleformer, der indføres med den nye ordning, kan blive udmærkede supplementter til på den ene side folkeskolens 8. og 9. klasser og på den anden side de bestående ungdoms- og efterskoler. Vi lægger megen vægt på, at disse nye skoleformer er at betragte som supplerende skoleformer. De skal ikke erstatte noget af det bestående, og vi vil stærkt advare imod, at man af den tilslutning, som disse nye skoleformer vil opnå, udleder noget som helst med hensyn til behovet for undervisning i de aldersklasser, der her er tale om. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Grenå) var inde på det, det var vist i forbindelse med talen om et obligatorisk 8. skoleår. Jeg er af den opfattelse, at ved en vurdering af vor ungdomsundervisning som helhed bør man også se på, hvor mange der søger 8. og 9. klasserne, og ikke mindst, hvor mange der søger vore efterskoler. Denne sidste skoleform tillægger jeg meget stor betydning, og jeg anerkender den forbedrede placering, den har opnået, selv om jeg gerne havde set, at kommunernes pligt til at betale for eleverne blev udvidet fra 1 til 2 år efter udgangen af folkeskolen efter konfirmationen. I praksis foregår det mange gange på den måde, at de, der forlader skolen, kommer ud i erhvervslivet, inden de besøger en efterskole.

Hvad angår visse af enkelthederne i lovforslaget finder jeg anledning til at beklage den kategoriske bestemmelse i § 1, der drejer sig om retten til en halv ugentlig fridag uanset tidligere indgåede aftaler. Et sådant påbud, og jeg opfatter det som et påbud, harmonerer efter min mening dårligt med lovforslaget, der i øvrigt byder på tilbud. Under udvalgsarbejdet er det oprindelige forslag ændret, således at den halve ugentlige fridag nu kun skal gælde for vinterhalvåret for unge, der er beskæftiget ved landbruget.

Vi ønskede meget stærkt, at bestemmelserne i den nugældende lov om påtaleret ved lejemåls indgåelse var blevet bibeholdt i lovforslaget. Vi er af den opfattelse, at en sådan påtaleret skaber klarere forhold parterne imellem. Det lod sig imidlertid ikke gøre at trænge igennem med vor opfattelse, hvilket vi meget må beklage.

Venstre og de konservative har tidligere stillet forslag om en form for elevbetaling for deltagere i aftenskolerne, der er over 18 år gamle. Vi har ikke i udvalget kunne vinde tilslutning til dette synspunkt. Vi har opnået, at den højtærede undervisningsminister har tilkendegivet, at han agter at nedsætte et udvalg, der bl. a. skal se på betalingsspørgsmålet, og vi har opnået et tilbud om et obligatorisk indskrivningsgebyr. Det siger sig selv, at for os er noget sådant ikke tilfredsstillende. Vi er fremdeles af den opfattelse, at en betaling af den størrelsesorden, som vi har foreslået, ikke vil afholde nogen fra at deltage i aftenskolearbejdet; det skulle da være dem, der nu uden risiko af nogen art melder sig til flere forskellige kurser.

Da vort forslag om betalingen var til første behandling her i tinget, blev der fra retsforbundets side givet udtryk for, at man fandt det fornuftigt og rigtigt, og man sagde endogså, at det var retsforbundets tanker, vi søgte at leve højt på. Mon ikke man har lov til at sige, at retsforbundet er kommet på andre tanker? Jeg er spændt på, hvilken forklaring det ærede medlem fra retsforbundet her har at givet tinget. Sidste gang argumenterede man fra retsforbundets side imod gratis undervisning; i betænkningen går man ind for det modsatte synspunkt. Det kræver dog vist en forklaring over for det høje ting.